

Leto XII.

Zvezek 6.

Junij 1915.

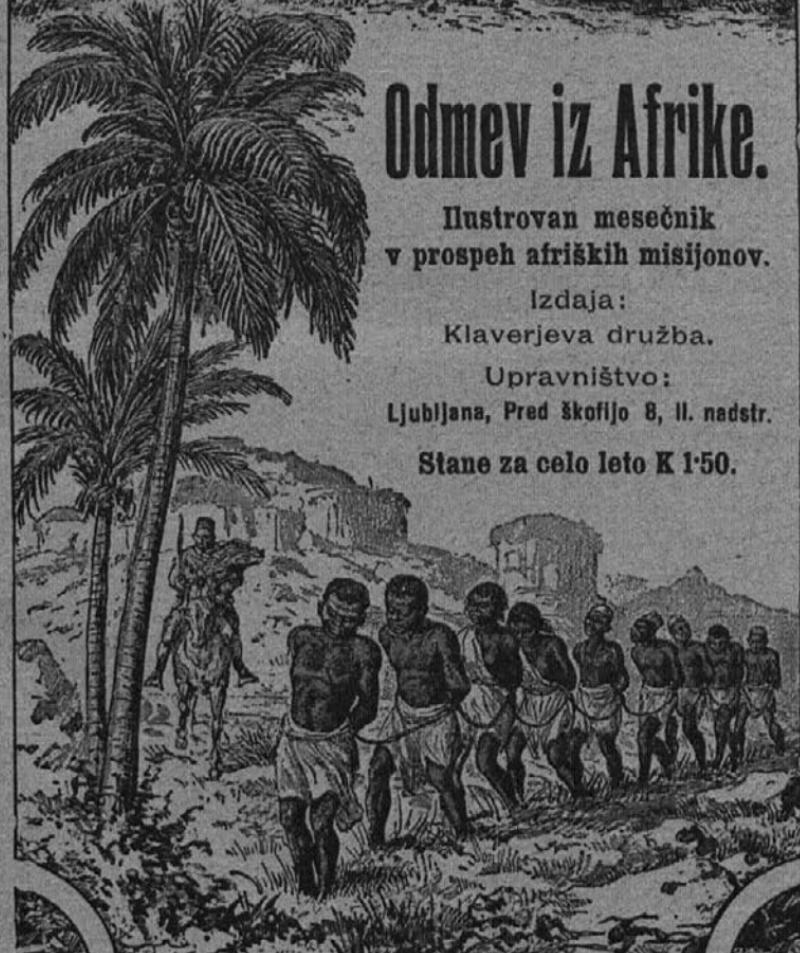
Odmey iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prospех afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1:50.

Vsebina številke meseca junija:

"Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, in jaz vas bom poživil." — Dušna premija. — Z vsemi močmi! — Dospela misijonska pisma. — Kaj je krivo? Beseda k našemu izkazu darov za l. 1914. — Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih milodarov v letu 1914. — Kronika Družbe sv. Petra Klaverja. — Popolni odpustek.

Darovi

od dne 1. februarja do 31. marca 1915.

Za afriške misijone: Preč. g. vikar K. Čigon 10 K, J. Gruber 2 K, N. N. 20 K, M. Jenčič 10 K, F. Onič 2 K, M. Dernovšek 20 K, M. Ižanc 1 K, † M. Mrhar 20 K, M. Baša 2 K, B. Gerčar 10 K, Demšar 5 K, Zucchiati 10 K, A. Zalmanek 2 K, M. Prajnik 3 K 50 v, Kodre A. in K. 5 K, Dekliška Marijina družba v Križankah 77 K 60 v, J. S. 4 K, A. P. 20 K, N. N. 4 K, A. Kokalj 4 K, M. Slakar 2 K, J. Zapušek 1 K, M. Jordan 9 K, M. Pavalec 2 K, F. Kamin 10 K, A. Marovt 1 K 50 v, V. Dolinšek 3 K, J. Bassa 2 K, J. S. 1 K, A. Domicej 4 K 50 v, T. Gogala 10 K, preč. g. J. Lončarič 2 K 50 v, H. Dolinšek 8 K, M. Konrad 6 K za misijonske sestre.

Za sv. maše: M. Bassa 4 K, Krajsič 3 K, N. N. 6 K, M. K. 40 K, F. Uršič 2 K, † Al. Pečnikar 6 K, M. Mevšek 6 K, M. Žibert 2 K, M. Zarnik 2 K, F. Mihelčič 4 K, M. Male 11 K, H. Dolinšek 8 K.

Za stradajoče: N. N. 10 K, J. Eslih 2 K.

Za na kugi obolele: T. Suštersič 3 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: M. K. botrinski dar deklice na ime **Jožefa** 30 K; po preč. g. superiorku F. Javšovec za odkup in botrinski dar deklice na ime **Marija** 30 K; K. Mohar zlatnino in star denar kot prispevek za botrinski dar deklice na ime **Elizabeta** in dečka na ime **Frančišek Seraf**.

Za katehiste: M. Kostanjevac 5 K.

Za krah sv. Antona: N. N. 10 K, Terjašek 1 K, A. Vilfan 10 K, M. Bassa 1 K, F. Končan 2 K, H. in F. Požun 2 K, F. Fakin 4 K, Z. Krajsič 4 K, M. Zupan 5 K, M. Čebin 1 K, M. Kaplan 2 K, Kocjan 1 K, J. Snoj 1 K, K. Iglič 1 K, H. Kastelic 1 K, Pavlovec 2 K, N. N. 5 K, M. K. 20 K, Kodre 1 K, J. Suler 2 K 20 v, M. Bilman 1 K 20 v, Gubanc 2 K, Sovinc 30 v, N. N. 2 K, J. Snoj 1 K, M. Lovšin 5 K, T. Ursič 4 K, N. N. 40 v, I. Rigl 1 K, Sorla 3 K, N. Polak 1 K, N. Colnar 1 K, K. Gaberščik 3 K, A. Kot 7 K, F. Kresnik 1 K, M. Žibret 1 K, M. Zarnik 2 K, M. in J. Sedminsek 2 K, L. Košak 1 K 90 v, F. Mihelčič 6 K, Skaza 44 v, T. Gogala 10 K, M. Ogris 40 v, M. Resman 1 K, U. in N. Male 2 K, K. in A. Štih 80 v, M. in A. Štih 80 v, B. Male 3 K, M. Male 5 K, M. Male 5 K 40 v, L. Ambrož 2 K, M. Skwarce 1 K, F. Kupčič nabral od celjskih dobrotnikov 6 K, Th. Schwann 2 K 20 v.

Za Klaverjev vinar: J. Petriček 40 v, J. Pečolar nabral 3 K 60 v, J. Žnidaršič nabral 2 K 40 v, M. Male nabrala 6 K 60 v, nabранo v tobačni tovarni po F. Končan 2 K 70 v, po R. Sirca 22 K.

Za „Otroško zvezzo“ je bilo nabranih 8 K 6 v. Natančneje glej v „Zamorskem otroku“!

Za mašno zvezzo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 6 K 50 v, je bilo nabранo po: St. Bakan 12 K 50 v, M. Ižanc 3 K, M. Kmet 8 K, J. Wochinz 19 K, F. Nosan 3 K, J. Blažič 3 K, M. Žitko 4 K, J. Snoj 7 K, A. Kalan 4 K, M. Hočevar 4 K, M. Jordan 6 K, A. Kot 7 K, K. Knoblehar 7 K, H. Trobina 6 K, J. Samperl 4 K 12 v, A. Rajter 6 K, M. Čeh 11 K, P. Babič 3 K, I. Pohleven 2 K, M. Skwarce 4 K, J. Klemenčič 11 K 60 v, F. Plaskan 15 K, M. Grebenc 2 K, N. N. 9 K 50 v, G. Menla 3 K.

B
en conoscendo i frutti ottenuti da carità e di
benevolenza del più Sodalizio del San Pietro Civer per le
Missioni Griseane e la liberazione degli schiavi, facciamo
vedi per la prosperità e l'incremento del Sodalizio ricezione
e del cuore importunamente l'implorata favorita ricezione
alla Signora Antonia Maria Teresa Sejckowska, Directrice
Generale del suo Ordine, stimonbar e benegiatrice del me-
tino come prece alle ore pubblicazioni e vocazioni
di periodici s. Eus delle Opere di N. Francesco negro.

ai Vaticano, il 5 Dicembre 1814.

Benedictus P.X

„Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, in jaz vas bom poživil.“

(Mat. 11, 28.)

Da, verna srca se obračajo v tej grozni vojski k Srcu tega božjega Mojstra, k izvoru vsega miru, ter najdejo pri njem pomoč, tolažbo in moč v vseh težavah. Pa tudi tam v temni Afriki se dviga iz tisočev trpečih src klic k božjemu Srcu, pričakajoč od njega pomoči in rešitve iz hude izkušnje. In Srce Jezusovo jih hoče vse objeti, vse nase pritegniti, vseeno katerega naroda in plemena, vse hoče spraviti po bojih tega življenja v večno domovino. Kdo izmed njegovih izvoljenih duš mu bo pri tem pomagal in sodeloval v velikem vinogradu Gospodovem, da oskrbi onim najrevnejšim izmed revnih, ki pridejo ob zadnji uri, isto plačilo za dobro bojevan boj? — O zvesti častivci Jezusovi, darujmo božjemu Srcu ne le naše revno srce z vsemi njegovimi težavami, temuč skušajmo tudi z misijonskimi darovi privesti po dušah hrepenečemu Srcu Jezusovemu še mnogo duš, ki so mu zdaj še oddaljene.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov so nam obljudili afrikanski misijonski škofje in misijonarji do danes (1. april) letno

366 svetih maš.

Z vsemi močmi!

Katoličani moramo z vsemi močmi braniti svoje pravice do misijonov. Katoliškemu misijonarju se ne upirajo dandanašnji samo sovražne prirodne sile, ni se mu boriti samo z neugodnim obnebjem, s pomanjkanjem stanovanja in hrane, ni mu zadosti, da se vsemu odreče; največje težave muži prizadeva strup, ki ga na žalost prinašajo Evropejci.

„Beli“ bi mogli biti za Afriko „sol zemlje in luč sveta“, ako so spoznavalci prave vere; lahko pa tudi postanejo strašen strup, ako so samo trgovci in kovači zlata, popolnoma sprijeni in pokvarjeni.

V Afriki se zidajo nove železnice. One ogromne dajave, ki jih je moral dozdaj misijonar prehoditi peš, v sredi tolkih nevarnosti, kar je trajalo po cele dolge mesece, trgovec jih zdaj preteče v nekoliko dneh, ugodno sedeč v železniškem vozlu. — Gorje njemu, gorje narodom, s katerimi pride v dotiko, ako nima Boga v srcu!

Dovolj so znane velike zmešnjave, ki so jih povzročili trgovci v vzhodni in zahodni Indiji, v Mehiki in južni Ameriki. Hujši so od divjih vojščakov, ker ne morijo teles, ampak duše. Oni potikajo ogenj v rodovitna polja, ki so po trudu in potu misijonarjev dozorela, in za leta in leta uničujejo druga zemljišča, kamor še ni posegla dobrodejna roka katoliškega duhovnika.

Gorje tem trgovcem in tisočrat gorje! — Toda nikar ne ostanimo pri tem, da bi samo strmeli in vzdihovali, zraven pa roke križem držali. Pograbimo za orožje, ne samo da branimo njihov plen, ampak da ga iztrgamo iz njihovih rok, dokler ga ni pokvarjenost belih še popolnoma ugonobilna.

Dvojni način in dvojno orožje nam je v ta namen na razpolago.

Prvo orožje je molitev, mogočna molitev, napolnjena z živo vero in trdnim zaupanjem. „Ako imate vero, kakor gorčično zrno, gore boste mogli prestavljati.“

Bodimo torej prevzeti s čutili žive vere in prosimo Gospoda, naj nikar ne pripusti, da bi se pogubilo toliko milijonov duš, ki bi rade sprejele pravo vero, ko bi jo spoznale, in naj vzbudi njim na korist gorečih duhovnikov, katoliških misijonarjev.

Prosimo Gospodarja žetve, naj pošlje svoje sinove, da poberejo žetev in jo spravijo v nebeško žitnico, ne pa v "šotore grešnikov".

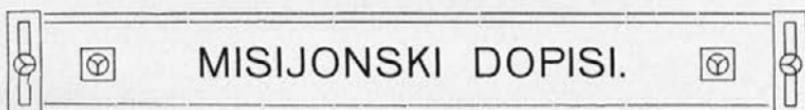
Drugo orožje je naša pomoč, s katero podpiramo misijonarje.

Kaj pa more storiti ubogi misijonar sam s svojimi desetimi prsti brez naše pomoči?

Katoliški očetje, katoliške matere, bodite očetje in matere katoliškim misijonarjem! — Katoliški mladeniči, bodite njihovi bratje! in ve, katoliške mladenke, bodite njihove sestre, njihove pomočnice; posvetite celo svoje življenje njihovi službi v zavodu sv. Petra Klaverja! ali vsaj pristopite Družbi kot vnanji član ali kot podpornik (podpornica).

Misijonarja nikakor ne smemo zapustiti, da tam pogine, o tem mora biti do živega prepričan; pa tudi to mora vedeti, da bo vselej našel dobrodejno roko, katera mu bo pomagala v žalostnih trenutkih, kakršnih se mu ne manjka.

Z živo vero molimo za misijonarja! Z vsemi močmi podpirajmo katoliškega misijonarja, in tako bo zmagal — ne satan — ampak Bog.

MISIJONSKI DOPISI.

Dospela misijonska pisma

(od 10. marca do 10. aprila 1915).

Škof Jarosseau, apostolski vikar, Harara, 27. februarja (se zahvaljuje za denarno podporo).

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, Tananariva, 10. februarja, ravno tako.

Škof Givelet, apostolski vikar, Fianarantsoa, 31. januarja, ravno tako.

S. Restitura, sirotišče St. Charles, Algerija, 4. marca
P. Biegner, Emavs, Natal, 21. januarja.

P. Sykes, S. J., apostolski prefekt, Bulawayo, 9. februarja.

P. Bourget, St. Laurent na S., 5. marca. („Na svojo veliko tolažbo sem izvedel, da naši misijonarji Širskega misijona skoraj gotovo ne bodo šli pod orožje. Ako bi odšli, misjon bi bil izgubljen. Lepo Vas prosim, molite v ta namen.“)

S. Neža, Porto - Novo, 12. februarja. („Gospa grofica! Vam se gotovo sporoča vse, kaj da trpe naši misijoni, odkar se je vojska začela. Misijonarje so prisilili, da so morali oditi in zapustiti svoje postaje. Tako je postaja Abomey - Calavie zaprta že od preteklega avgusta. Sestre so prišle sem k nam in nekoliko otrok ž njimi, toda vseh otrok žalibog nismo mogle sprejeti. Pridržale smo samo one, kateri so najbolj v nevarnosti, druge pa smo zaupale krščanskim družinam. Ali koliko jih je, ki ne bodo nikoli več nazaj prišli v staro gnezdo! Na vseh straneh trpimo; upajmo, da se kmalu povrne ljubi mir in da se bo letošnje leto boljše končalo, kakor se je začelo.“)

P. Vacheret, Abomey, Dahomey, 15. februarja. (Rad bi ustanovil tri krščanske družine, za vsako bi potreboval 500 frankov. Prosi denarja za krščanski par zakonskih in za vzdrževanje črnih sester in katekistov.)

S. Pavla Hafner, O. F. S., Porth Nolloth, 11. februarja (piše, da je srečno prišla).

P. Zappa, apostolski prefekt, Asaba, Nigerija, 12. februarja.

P. Ryau, O. F. J., Pretorija, 18. februarja. (Hoče zidati cerkev v zavodu za gobavce in prosi podpore.)

P. Liekens, O. F. M., Benghasi, Tripolis, 10. marca. („Kupčija s sužnji je že skoraj popolnoma prenehala, le malo sužnjev še pripeljejo v mesto, ker so Beduini zavzeli notranjo deželo. S tem pa ni rečeno, da tukaj ni več sužnjev, ampak z Beduini smo še zmerom v vojski, ti pa jih nikakor ne puste v mesto, in gorje Arabcu, kateri bi hotel poskušati kaj takega; ako ga primejo, smrt mu je gotova. — Ni dolgo tega, ko sta dva Arabca po sreči pripeljala dvoje suženjskih otrok, dečka in deklico pri sedmih letih po priliki, pol dneva hoda daleč pred mesto. Ponudita jih meni in precej sem se ž njima pogodil. Obljubita mi, da bosta v dveh ali treh dneh otroka že pri meni, ali pretekla sta že dva meseca, pa jih še nisem dobil; bržkone so jih Beduini prijeli. — Te dni sem bil bolj srečen. Nekje blizu mesta je imel Arabec sužnjo, ki mu je pred kratkim umrla. Zapustila je otroka pri sedmih ali osmih letih, in tega si je po materini smrti Arabec pridržal kot sužnja. Meni se je to sporočilo in po posredovanju dobrega prijatelja, ki je bil z Arabcem znan, sem mu ga odkupil proti mali odškodnini. Mali je zdaj pri meni in videti je, da je

prav srečen; otroško nedolžen je in preprost, kar me močno veseli, in upam, da bomo z božjo pomočjo iz njega naredili dobrega kristjana.“)

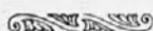
P. Bouma, Alwor, Uganda, 17. februarja.

P. Dunne, Saroti, Buganda, 7. februarja (prosi vnovič denarja za svoj misijon Bakedi).

P. Klaeyle, apostolski prefekt, zdaj v Mutzigu, 24. marca. („S posebno hvaležnostjo sem prejel v teh težkih časih po Vaši dobroti poslanih mi 402·46 mark. Še zmerom ni nikakršnih poročil z jugo-zapada. Letne podpore drugih misijonskih družb so popolnoma izostale. To je tako žalostno.“)

S. Stanislava, Landana, 15. februarja. („Spet smo dobile ‚Odmev iz Afrike‘, ki je naša srca nanovo oživil k sladkemu upanju; z veliko vnemo in polne hvaležnosti smo ga brale. Bolj ko kdaj poprej spoznamo zdaj, kako dobro nam je biti v zvezi s tako plemenito in ljubeznivo družbo. Zato pa tudi vsak dan prav goreče prosimo ljubega Boga, da bi nam še dolgo ohranil ono, ki je darovala svoj čas, svoj imetek in svoje življenje za preljubljeno, pa tako nesrečno Afriko. — Ena naših kristjank je šla v Gornji Kongo za svojim možem, ki je nadzoroval neko kupčijsko zadružo, pa so ga nemški vojniki ubili. Tako se pripoveduje. Ženo in otroke so spravili v neko domačo vas. Druga žena, ki je prišla tudi iz Gornjega Kongo, trdi, da so omenjeno ljudižrci tam pojedli. To je žalostno, toda gotovega vendar nič ne vemo o ubogi ženi. — Pravi čudež je, kakor sem Vam že povedala, da smo mogle obdržati naše otroške sirote in uboge stare bolnike, in ta čudež še ni prenehal; ljubezniha božja previdnost lepo skrbi za naš vsakdanji kruh. Dan za dnevom imamo vedno enako hrano brez vsake spremembe. Kakor poprej, tako se tudi zdaj lahko ukvarjam s svojimi otroki in bolniki. Nihče si še od daleč ne more misliti, kako grozna reč je vojska v nesrečni Evropi. Kako si morejo naši ubogi črnci predstavljal evropsko vojsko, saj imajo večinoma le take puške, ki jih večkrat nabijajo samo z železnimi ostanki razbitih loncev! Zares po očetovsko skrbi božja previdnost za naša dela in za nas, in pri tem ima največje zasluge predobra Družba sv. Petra Klaverja. Naša najmanjša meri 83 centimetrov. Kako sem hvaležna ljubemu Bogu, kadar jo vidim sem tertija skakati in igrati se, vso srečno in zadowoljno! Taka revica je prišla k nam, zdaj pa se tako dobro počuti! Imamo jih 20 prav malih. Vsak čas pride zdaj pa zdaj ena prosi: ‚Mamica, moja mamica, daj mi strok koruze! Med večjimi pa je precej že takih, ki bodo v kratkem pomnožile število naših krščanskih družin. Krščanske vasi so pri

nas že prilično obljudene. Naši odrasli pridno delajo; velike kose zemlje smo obsadili, kar nam je zadalo dosti posla, zdaj pa že drugi mesec nič ne dežuje. Toliko potu, toliko truda, nazadnje pa nič žetve, ali ni to zares težko? Naj se zgodi božja volja! Malosrčne pa ne bomo, pri vsem tem hočemo zaupati v Boga in bolj ko kdaj se hočemo izročiti njegovi ljubeznivi očetovski previdnosti. Bog ima sredstev dovolj, da pomaga njim, ki zaupajo v njega.“)

Kaj je krivo?

Beseda k našemu izkazu darov za l. 1914.

Dvojna čutila napolnjujejo naše srce danes, ko izkazujemo našim ljubim bralcem, kako smo razdelili te darove. Od ene strani moramo kleče Boga zahvaliti, da smo mogli vkljub nastali svetovni vojski vendar še toliko razdeliti med misijonske družbe, od druge strani pa nas peče do dna duše, da so se že zdaj ti darovi za kakih 50.000 kron zmanjšali proti preteklemu letu. To sta povzročila dva prva in najhujša vojskina meseca, avgust in september, ki še pripadata k našemu računskemu letu.

Skrbno se zdaj poprašujemo: Za koliko se bo v tekocem letu znižala misijonska miloščina? V nevarnosti smo, da se ne bi ta studenec usušil; ali moremo to zaprečiti? in če moremo, kako?

Na to zadnje prašanje moremo srčno odgovoriti: Da, lahko se ognemo tej nesreči, to nam potruje skušnja zadnjih mesecev. Seveda se bo zmanjšala misijonska miloščina in se mora zmanjšati, to je naravni nasledek splošne stiske, toda popolnoma prenehala še dolgo ne bo.

Svetovna vojska nas živo spominja, da spadamo vsi skupaj, kakor bratje in sestre ene družine, čeprav smo raztreseni po raznih delih sveta, in da nam je svetovni misijon potreben. Ako to že sploh velja glede narodov, koliko bolj mora veljati nam katoličanom glede misijonarjev in novih kristjanov po misijonih. Vojska je povzdignila tudi duha požrtvovalnosti. Spoštovanje do naše svete vere se je prej pomnožilo kakor zmanjšalo; da bi tudi ubogim poganim zasvetila luč sv. vere, ta želja se je bolj razvnila kakor pa zamrla; ne manj, ampak čezdalje bolj se spoznava, koliko misijonarji delajo in v kakšnih stiskah se nahajajo. Kateri pa tega že zdaj ne sprevidijo, te moramo poučiti, to ravno je naša sveta dolžnost.

K temu pa še nekaj. Marsikatera misijonska zveza sama pravi, da je prisiljena pretrgati svoje delovanje, dokler ne preneha ta grozni narodni boj; drugi, kakor n. pr. francoski Oeuvre apostolique v Lyonu, misijo, da je za časa vojske njihova naloga samo to, preskrbeti misijonarje, ki so v vojski, s potrebnimi oltarji, z mašnimi opravami, z denarjem itd. — Družba sv. Petra Klaverja pa stoji na dobro utemeljeni podlagi, zato pa je zdaj tako srečna, da se more vsa in popolnoma posvetiti svojemu poklicu, pravi misijonski službi.

Dobro si izkoristimo sedanji trenutek! **Zdaj**, zdaj je treba napeti svoje moči in delati, ne šele takrat, kadar „se angel miru spet povrne v deželo.“ Delati moramo, in sicer tako delati, kakor da bi imela ta strašna svetovna vojska še leta in leta trajati, kakor da nam ne bi bilo nikoli več dano, živeti v ugodnejših okoliščinah. To človeka osrčuje in mu daje pravo moč; samo vzdihovati po zaželenem miru, medtem pa roke križem držati, to ga le slabí in ubija. Vabimo z jezikom in s peresom, delajmo dvakrat, trikrat več za **razširjanje pravega duha!** To je naša naloga, ljubi misijonski prijatelji! to je gotovo sredstvo, da se obdrži misijonska miloščina tudi v vojskinem času vsaj približno v tisti višini, kakor v mirnih dneh. Ali se bomo mogli pred Bogom opravičiti, ako zdaj misijonarjem manjka potrebne pomoći, in to zavoljo naše nemarnosti ali našega strahu pred ljudmi? Ali hočemo mi biti krivi, da morajo zapirati svoje misijonske postaje, razpuščati svoje katekiste, v poganske družine nazaj pošiljati svojo nadepolno mladino? Krivi, da tako težko pridobljena mesta prevzamejo protestantje, ki komaj čakajo, da bi odstopili katoliški misijonarji? Ne, ne, in nikdar ne!

In ko bi se to vendar zgodilo? Kaj bi bilo temu vzrok? Ne vi, ljubi misijonski prijatelji! ne vi! Z veselim in hvaljnim srcem moramo priznati, resnici na ljubo: vi storite, kolikor morete, tudi v vojskinem času, vi mnoge osramotite s svojo gorečnostjo, s svojo požrtvovalnostjo. Vse druge moramo iskati ovir in zadržkov. Že v mirnih časih je bilo le malo število notranjih in vnanjih udov Družbe sv. Petra Klaverja,¹ ako se pomisli na velika upravninska in uredniška dela, zdaj pa jih že kar popolnoma primanjkuje. Ali mora res do tega priti, da Družba zavoljo pomanjkanja osebja ne bi mogla dovolj izrabiti vseh mogočih sredstev za delo misijonov in za njihovo razširjanje in tako

¹ Mislimo samo na tiste vnanje ude, ki so se popolnoma posvetili Družbi, da delajo za njo v njenih hišah in podružnicah.

ustreči plemenitim, gorečim željam pobožnih svetovnjakov? — Ali je mogoče, da ne bi ljubi Bog posameznih duš zares klical v to lepo službo **pomožnih misijonark za Afriko** v naši Družbi?

Gotovo, ljubi Bog potrka tu in tam. Saj je ta način pomožnega delovanja za misijone zdaj bolj potreben kakor kdaj poprej, tedaj je gotovo tudi njegova volja, da dobi delavk za ta svoj vinograd. Ali se pa ne presliši njegov glas? Ali se njegov klic ne zanemari? Koliko jih je, ki le prerade poslušajo predobre in premodre svete zaslepjenih posvetnjakov pa odlagajo in odlagajo tako dolgo, dokler do kraja ne izgubijo svojega poklica!

Ta misel, to je globoka, krvava rana. Zdaj bi se lahko preprečilo, da se ne izgubi toliko misijonskih postaj, na tisoče in stotisoče duš več bi se lahko rešilo, samo da bi se bolj delalo → delavskih moči pa ni. Res je, ljubi bralci, da vi tukaj ne morete nič predrugačiti, toda pomagajte nam iz naše stiske vsaj s svojimi molitvami. Ako je pa katero izmed ženskega spola in zlasti iz naobraženih krogov Bog poklical v službo misijonov, naj se nikar ne obotavlja, tudi za trenutek ne, in naj nikar ne čaka konca vojske (kdo ve, kdaj bo, in če ga bomo sploh dočakali), ampak kar **precej naj se oglasi.**¹ Kdaj pa je bolj primeren čas kakor zdaj, Bogu se popolnoma izročiti in s tem svetu kupiti blagoslov miru? Kdaj je bolj primeren čas, samega sebe darovati in s tem življenje ohraniti ljubljenemu očetu, ljubljenemu bratu? Kdaj je bolj primeren čas, posvetiti se življenju, polnemu zatajevanja in dela v Družbi in s tem pokoro delati in Bogu plačevati dolgove grešnega človeštva?

Na tisoče jih bere naš „Odmev“ v devetih jezikih; ali je mogoče, da se med vsemi temi ne bi našla tudi **ena duša**, katera bi iz ljubezni do Jezusa in do najbolj zapuščenih sirot srčno in odločno rekla: „Ecce, ancilla Domini; fiat mihi secundum verbum tuum?“ „Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi?“

¹ Večkrat že se je popraševalo, če je mogoče tudi v vojskinem času vstopiti v Družbo sv. Petra Klaverja. — Žakaj pa ne? Katera pride s primernim znanjem in prinese seboj veliko zaloga požrtvalnosti (in tudi če bi bila to njena edina dota), zdaj jo trikrat rajši sprejmemo. — „Odkod pa bomo dobili kruha za toliko oseb?“ — „Iscite najprej božjega kraljestva in njegove pravice, vse drugo vam bo navrženo,“ govori Gospod. Vsak dan jega kruha tedaj Gospod tudi v prihodnje ne bo vskratil svojim pomožnim misijonarkam, ki so po svojem poklicu že davno privajene „vojskinemu jedilnemu listu“, t. j. prosti, večinoma rastlinski hrani.

Izkaz

**od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih milodarov¹
v letu 1914.**

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
Beli očetje Lavigerijevi	Apost. vik. franc. Sudan Apost. vik. Zg.-Kongo . . . Apost. vik. Severna Vik- torija-Nijanza . . . Apost. vik. Južna Vikto- rija-Nijanza . . . Apost. vik. Unyanyembe Apost. vik. Tanganjika . . . Apost. vik. Nyassa . . . Apost. vik. Bangweolo . . . Apost. vik. Kiwu . . . Maison Carée v Alžiru Za tovorne stroške	4.100·13 2.120·25 11.361·80 5.793·17 5.050·84 5.133·76 4.921·15 5.035·16 5.308·58 354— 280·12	49.458·96
Očetje od Sv. Duha	Apost. vik. Senegambija Apost. prefekt. francos. Gvineja Apost. vik. Sierra Leone Apost. prefekt. Sp. Niger Apost. vik. Gabun . . . Apost. vik. Loango . . . Apost. vik. franc. Srednji Kongo Apost. prefekt. Ubanghi Chari Apost. pref. Sp. Kongo . . . Apost. prefekt. Zg. Cim- bebazija Misijon Kunene (Hvila) Misijon Lunda Apost. vik. Sansibar . . . Apost. vik. Diego Suarez Apost. vik. Bagamoyo . . . Apost. vik. Kilimandžaro Apost. prefekt. Severna Katagna Misijon v Mouni Za nakup stvari in tovorni stroški	3.859·58 3.731·09 2.000— 3.233·63 5.362·48 3.510·32 4.524·93 2.154·93 3.414·68 2.568·11 2.031·06 1.005·90 2.001— 2.000— 7.980·80 3.793·80 441·67 4·80 3.154·34	56.773·12
Lyonska misijonska družba	Apost. prefekt. Liberija . . . Apost. vik. Obrežje slo- nove kosti Odnos	3.130·11 3.569·67 6.699·78	106.252·08

¹ V tej vsoti so vračunjene tudi mašne ustanove.

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
Oblati Marije Brezmadežne	Prenos Apost. vik. Kimberley (Oranje) Apost. vik. Transval Za tovorne stroške	13.586·01 6.235·90 2.000— 76·51	201.664·21 21.898·42
Družba Bozje Besede (Steyl)	Apost. prefekt. Togo Misijon Cambezi Za „Mašno zvezo“ „Sv. Gabriela“ Za tovorne stroške	1.022·08 3.452·93 2·40 81·54	4.558·95
Pobožna misijonska družba (Pallotinci)	Apost. vik. Kamerun	3.000—
Oblati sv. Frančiška Saleškega	Apost. vik. reka Oranje Apost. prefekt. Velika Namaqua dežela Provincijalna hiša na Dunaju Nakup stvari in tovorni stroški	7.366·50 3.471·66 1.220·17 521·04	12.579·37
Lazaristi	Apost. vik. Abesinija Apost. vik. Fort Dauphin	6.954·76 1.173·42	8.128·18
Očetje Brezmadež. Srca Marijinega (Scheut)	Apost. vik. belg. Kongo Apost. prefekt. Zgornji Kassai	2.739·45 2.067·60	4.807·05
Premonstratenci	Apost. pref. Zahodni Uélé	1.037·60
Mašniki Srca Jezusovega	Apost. vik. Stanleyevi slapovi Apost. prefekt. Novi Kamerun Za tovorne stroške	2.226·53 1.000— 6·83	3.233·36
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	Apost. vik. Zgornji Nil (Uganda) Za tovorne stroške	11.348·18 7·26	11.355·44
Očetje iz Montforta	Apost. vik. Shiré Za tovorne stroške	7.148·69 278·84	7.427·53
Misijonarji della Salette	Apost. prefekt. Betafo	3.344·91
Misijonarji della Consolata	Apost. vik. Kenia Apost. prefekt. Kaffa	4.198·23 1.407·39	5.605·62
	Odnos	288.640·64

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
Sinovi Brezmadežnega Srca Marijinega	Prenos	. . .	288.640'64
Trinitarci	Apost. vik. Fernando Poo	. . .	2.000'—
Misijonarji iz Marianhilla	Apost. pref. Benadir	1.200'—
	Misijon Emavs (Natal) . .	1.000'—	
	Misijon Marianhill . .	34'40	
	Za tovorne stroške	17'53	1.051'93
Misijonarji sv. Jožefa	Misijon v apost. vik. Libija	1.810'08
Serviti	Misijon v Swazi-deželi	. . .	3.263'17
Misijonarji svetne duhovštine	126'38
Kopti	Patrijarhat v Aleksandriji Za prevozne stroške	1.696.57 52'63	1.749 20
Bazuto-dežela	Kralj Griffith za cerkev v Matisengi	1.003'03
Bele sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	Misijon v Nuandere (Sev. Viktorija-Nijanza) . .	49'—	
	Misijon v Ukerewe (Južna Viktorija-Nijanza)	582'14	
	Za gobavce (Južna Viktorija-Nijanza) . .	11.80	
	Misijon v Thybarju (Nadškofija v Kartagi) . .	50'—	
	Materina hiša v Parizu Za tovorne stroške	2'38 103'44	798'76
Črne sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	Tanganjika	1.000'—
Dominikanke	Misijon v Salisbury (Rodezija)	523'80	
	Misijon v Shishawasha (Rodezija)	2'23	
	Misijon v Wood-deželi (Vzhodni Rtič) . . .	350'—	
	Misij. v Oakfordu (Natal) Za tovorne stroške	350'— 420'20	1.646'23
Sestre Dragocene Krvi	Misijon v Kibošo (Kilimandžaro) . . .	1.475'88	
	Misij. v Morogoro (Bgamoyo)	531'62	
	Za tovorne stroške	381'66	2.389'16
	Odnos	. . .	306.678'58

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
	Prenos	306.678·58
N. Lj. G. apostolov	Misijon v Porto - Novo (Dahomey) . . .	586·25	
	Misijon v Lagos (Benin)	115·20	
	Misij. v Ibadanu (Benin)	1.117·76	
	Misij. v Abeokuta (Benin)	528·50	
	Misijon v Assaba (Zah. Niger)	48·72	
	Za nakup predmetev in tovorni stroški	192·19	2.592·62
Oblatinke sv. Frančiška Saleškega	Misijon v Pelli (reka Oranje)	572·—	
	Misijon v Matjeskloofu (reka Oranje) . . .	1.395·20	
	Misij. v Warmbadu (Vel. Namaqua-dežela) . . .	501·18	
	Za nakup predmetov in tovorni stroški	135·79	2.604·17
Sestre božje Previdnosti	Misijon v Anparibé (Tananariva)	2.648·23	
	Misijon v Betafo (Betafo)	1·18	2.649·41
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	Misijon v Landani (portugalski spod. Kongo)	500·—	
	Misijon Loangu (Loango)	2.444·29	
	Misijon v Alima (francoski srednji Kongo)	11·80	
	Mis. v Bessou (Ubanghi-Chari)	227·48	
	Misijon v Ambohipo (Tananariva)	5·90	3.189·47
Avguštinke	Misijon v Pietermaritzburgu (Natal)	531·80
Frančiškanke Kaleške	Misijon v Hararu (dežele Gallas)	1.064·—
Sestre sv. Družine	Misijon v Pietermaritzburgu (Natal)	500·—
Usmiljenke v Gent-u	Misijon v Belg. Kongo	1.000·—	
	Misijon v Hemptinu (Gornji Kassai)	100·—	1.100·—
Pie Madri della Nigrizia	Misijon v Kartumu (Kartum)	1.000·—
Usmiljenke sv. Vincencija	Misijon v Farafangani (Fort Dauphin)	787·43
	Odnos	322.697·48

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota kron
	Prenos	. . .	322.697·48
Franciškanke v Mill-Hillu	Misijon v Nsambiji (Zg. Nil)	515—	
	Misijon v Nagalami (Zg. Nil)	500—	
	Misijon v Kamuli (Zg. Nil)	500—	1.515—
Misijonske sestre iz Mencinga	Misijon v Emavsu (de- žela Bazuto)	1.686·09	
	Misijon v Samariji (de- žela Bazuto)	500—	
	Misijon v Bethelu (de- žela Bazuto)	119·79	
	Misijon v Quthingu (de- žela Bazuto)	11·80	
	Misijon naјsv. Srca	10—	
	Za tovorne stroške	237·22	2.564·90
Sestre dobre in neprestane Pomoči	Misijon v Rose-Hill (Port Louis)	. . .	500—
Sestre v Dunbrody-u	Misijon v Dunbrodiju (Vzhodni Rtič)	. . .	500—
Sestre prikazanja sv. Jožefa	Misijon v Bengazi (Li- bijja)	. . .	500—
Sestre della Consolata v Turinu	Misijon v Nyeri (Kenia)	. . .	500—
Razne misijonske sestre		. . .	328·25
Zbirka sv. 3 Kraljev	Sv. Kongregaciji de Pro- paganda fide izročeno	. . .	23—
Razni misijonski izdatki	Nakup mašne oprave, mašnega orodja in dru- gih stvari, tiskovin za misijonsko propagan- do itd.	. . .	31.253·50
Ustanovna mesta	Za črne seminariste . .	25.079·20	
	Za enega katehista . .	6.000—	31.079·20
	Skupna vsota	. . .	391.461·33

Rim, dne 1. marca 1915.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Dne 29. marca t. l. je umrla v Ljubljani po dolgi, mučni bolezni, popolnoma vdana v voljo božjo, gdč. **Cecilija Tenbaum**, sotrudnica Klaverjeve družbe.

Rojena je bila v Borghorstu na Westfalskem in je prišla pred 38. leti kot vzgojiteljica v to mesto. Pokojnica je bila obče znana in zaradi njene duševne in značajne plemenitosti povsod tako priljubljena. Kmalu potem, ko se je seznanila z glavno voditeljico Klaverjeve družbe, je pridobila precejšno število misijonskih prijateljev in ustanovila v Ljubljani prvo filialko te družbe. Vsakdo, ki se je zanimal za misijonsko delovanje, je bil od nje sprejet z največjim veseljem. Nad vse je pa ljubila priprosto slovensko ljudstvo, katero ima tudi največ zmisla za misijone. Občevala je z istim z veliko ljubeznivostjo, a tudi pokojnica je bila od vseh, ki so prihajali v pisarno, visoko spoštovana in priljubljena. Z vso vnemo je sodelovala pri razširjenju sv. vere. Ona sama je bila polna žive vere, s katero so se strnjala vsa njena dela.

Naj blagi pokojnici, katere vera se je uže spremenila v gledanje, sveti večna luč, v kateri bližini je v življenju toliko rada klečala!

Družba sv. Petra Klaverja je obhajala 25. aprila t. l. svoj poseben družbeni praznik Matere božje dobrega sveta v uršulinski cerkvi v Ljubljani.

Ob 5. popoldan je bil času primeren govor o misijonih sploh, zlasti pa o afrikanskih misijonih. Govornik, velečastiti gospod kanonik dr. Ign. Nadrash, je v prelepih besedah dokazal, v obilnem številu zbranemu ljudstvu, dolžnost, vsaki čas, torej tudi sedaj, podpirati po možnosti misijone z molitvami in darovi. Vsaj ljubezen do Boga in bližnika ne sme biti le začasna in lokalna, marveč požrtvovalna, vseobsežna, večna.

Priporočal je zlasti mašno zvezo, ki je ustanovljena v prid afrikanskim misijonom. Vpišimo posebno naše vrle vojake, da se bodo udeleževali velikih milosti sv. maš, to naj jim bode v tolažbo in pomoč!

Rim, 11. aprila. Praznik sv. Benedikta filadelfskega, imenovanega zamorca, je prestavljen od 3. aprila na današnji dan. V generalni cerkvi frančiškanskega reda S. Antonio se je postavila slika tega svetnika na glavni oltar. Zelo mnogo maš se je bralo ves dopoldan na tem oltarju, in popoldne je imel postni pridigar P. Ludovik Borgialli iz Turina uspešno pridigo o „črnem svetniku“, ki ga je imenoval čast svo-

jega reda, ter je ginljivo opisoval položaj njegovih rojakov še dandanes. Vsi udeleženci so bili ginjeni vsled pridigarjevih besed, kar so svedočili mnogoštevilni mili darovi. Naj bi se češčenje „črnega svetnika“ ne posnemalo le v Rimu, ampak tudi v podružnicah naše Družbe.

Veseli nas, da moremo našim priateljem in dobrotnikom na prilogi tega „Odmeva“ pokazati posnetek dragocenega rokopisa, ki ga je Nj. svetost papež Benedikt XV. v decembru lanskega leta milostno poslal naši generalni voditeljici, grofici Ledóchowski.

Duševne prednosti za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja.

Deležni so:

1. vsega zasluženja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira družba;

2. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrtni ur;

3. del in delovanja družbenikov v zavodu sv. Petra Klaverja;

4. molitev, ki jih opravlja zanje vsak dan družba;

5. svete maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi vodje zavoda zanje;

6. po smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca za njihov dušni mir in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen.

7. svete maše, ki se daruje vsako leto meseca novembra za umrle podpornice in dobrotnike.

Popolni odpustek, ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca junija.

Dne 11. junija, na praznik sv. apostola Barnaba.

Dne 29. junija, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Za misijonsko zvezo: U. Pilih 50 v, M. Terjašek 50 v, J. Pečolar 40 v, M. Pavalec 50 v, A. Rajter 50 v, v Černučah nabранo 71 K 20. C. Smigovc nabrala 25 K.

Za zidavo cerkve Žalostne Matere božje v Mbabane: F. Nosan in K. Mohar 5 K 70 v, A. Čadež 2 K, N. N. 25 K.

Za kip presv. Srca Jezusovega za javno češčenje: Palir 150 K.

Za portugalske misijone v Afriki: J. Klemenčič nabrajal 3 K.

Za Klaverjevo družbo: A. Žibert 1 K, M. Zaplotnik 1 K.

Podporniški prispevki: M. Lukatsch 2 K, J. Zdešar 2 K, F. Šnabl 2 K, M. in J. Selan 4 K, M. Peterca 2 K, N. N. 4 K, N. N. 4 K, J. Pečolar 9 K, M. Skruba 2 K, preč. g. župnik M. Schmid 5 K, M. Male 2 K, I. Budal 2 K.

Poslano v predmetih: M. Petrič: 1 stolo; J. in K. Kodre: 1 oltarni prt, plašček za ciborij, 1 prtiček, F. Nosan in K. Mohar: vsaka en oltarni prt za cerkev Žalostne Matere božje v Mbabani; od več oseb: rabljene znamke in štanjol.

Za afriške misijone: A. Zotter 2 K 50 v, M. Vidmar pridobila po nabiralniku 79 v, B. Božič 1 K, J. Strojansek 1 K, Tretjeredeniki črensovskie skupščine na Ogrskem 10 K, N. Vurkelc 13 K, T. Črček 1 K, U. Zevnik 1 K, preč. g. župnik M. Krejči 8 K, preč. g. župnik Klobus 1 K, J. J. 10 K, preč. g. župnik Selih 2 K 50 v, M. Čič 54 v, preč. g. R. Logar 2 K, A. Hrovatin 20 K, preč. g. župnik A. Plesničar nabrajal po nabiralniku 25 K 95 v, dekleta v sv. Križu pri Litiji 11 K 50 v, E. Gregor 2 K, J. Korent 2 K 50 v, Jul. in H. Korent 2 K, M. Zevnik 50 v, M. Sporn 2 K, J. Snoj 1 K, N. N. 20 v, M. Zupančič 2 K 40 v.

Za sv. maše: + M. Nagode 16 K, M. Žitko 2 K, + F. Krašovc 2 K, M. Grebenc 8 K, A. Kržišnik 2 K 50 v, F. Kurent 2 K, N. N. 10 K, K. Premrl 18 K, M. Vogl 2 K, J. Jeničič 10 K, A. Zarnik 5 K, N. N. 2 K, A. Solar nabrajal 10 K, A. Horvath nabrajal 16 K, M. Devetak 2 K 10 v.

Za stradajoče: Klemenc 20 v, M. Gerbec 40 v, N. Zemljic nabrajal 2 K 32 v, A. Horvath 60 v, M. Grebenc 1 K, M. Kostanjevec 10 K.

Za gobovce: M. Vidmar nabrajal 80 v.

Za odkup sužnjev in botrinski darov: M. Kopitar botrinski dar deklice na ime **Marija Kopitar** 30 K; J. Janežič botrinski dar na ime **Jerica Janežič** 30 K; M. Šimen botrinski dar deklice na ime **Marija Šimen** 30 K; po preč. g. superiorju F. Javšovec nabranzo za odkup in botrinski dar zamorskih otrok na ime: **Jožef, Franc, Marija, Ana, Terezija** in **Marija** 148 K; neimenovan za odkup in botrinski dar decka na ime: **Valentin** 30 K; po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od M. Zupančič za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Alojzij** 24 K; T. Črček za krščenko **Terezija** 2 K.

Za kruh sv. Antona: I. Wochinz 5 K, I. Wochinz nabrajal 1 K 52 v, M. Marinko 1 K, M. Rode 50 v, Krašovc 60 v, M. Vidmar nabrajal 10 K 60 v, F. Siler 1 K, M. Oblak 3 K, M. Bulovc 1 K, Rozman 1 K, H. Kastelic 1 K, U. Oman 2 K, F. K. 8 K, J. in A. Bezlaj 4 K, N. N. 10 K, M. Guttermann 2 K, N. N. 2 K, A. Kovac 4 K, K. Premrl 2 K, T. Črček 1 K, J. Jenič 1 K, M. Gašper nabrajal 12 K, po preč. g. superiorju F. Javšovec 7 K, preč. g. župnik M. Krejči 3 K, H. Supan 1 K, M. Vogl 5 K, A. Kodrič 1 K, M. Podgoršik 4 K, I. Stopar 1 K, J. Kadivec 1 K, F. Keržič 1 K, I. Jerinc 1 K, M. Blažič 12 K 8 v, po S. Koren 3 K 40 v, M. Zaviršek 5 K, po J. Hrast 12 K, H. Trobina 1 K, T. Renar 60 v, N. N. 40 v, N. N. 10 K, A. Kot 4 K, F. Stopar 1 K, M. Marcelci 50 v, po J. Eshil od N. N. 4 K 20 v, T. Slabun 1 K 50 v, preč. g. J. Palir 4 K, po F. Kupčiču nabranzo od celjskih dobrotnikov 4 K 10 v, J. Železnikar 1 K, A. Primožič 1 K, J. Primožič 3 K, A. Zupan 20 v, M. Primožič 80 v, A. Zadravec 1 K, M. Zadravec 1 K, Slabe 60 v, R. Dokl 2 K, A. Najgerlič 1 K, M. Zevnik 1 K, M. Skoporc nabrajal 3 K 40 v, J. Snoj 60 v, N. Kozjan 2 K, M. Naglič 4 K 40 v, N. N. 40 v, N. N. 10 v.

Nadaljevanje sledi v prihodnji številki.

Sv. Anton Padovanski

kot zaščitnik v vojski.

Sv. Anton je kaj mogočen zaščitnik v vojski. Leta 1732. se je podal španski admiral don Mondemar, ko mu je bilo naročeno, naj nazaj pribuje trdnjavo Oran od Mavrov, pod njegovim varstvom v bitko. Vrnil se je kot zmagovalec in njegovim vojakom se ni skrivil niti en las.

Kdo daruje kaj na čast sv. Antonu (Kruh sv. Antona) za po vojski tako težko oškodovane misijone, da doseže po njegovi priprošnji srečno vrnitev svojcev iz vojske ??

Darila sprejema hvaležno

Družba sv. Petra Klaverja.

(Naslove glej na drugi strani ovitka.)